

EENHEDEN IN AVONTURIË

Reeds Rohal de Wijze was erin geslaagd een eenheidssysteem in te voeren om maten, gewichten en munteenheden te standardiseren. Tot ieders spijt blijkt in de praktijk echter dat dit duidelijke systeem niet overal wordt nagevolgd. Vooral in het buitenland, waar Rohal geen macht heeft, weigert men halsstarrig de normen toe te passen.

Om u, beste klant, beter en correcter te kunnen dienen, bieden wij u als reiziger en/of handelaar deze folder aan, opdat u een lichtend baken op uw donkere weg der eenheden kunt ontdekken.

Gelieve er wel rekening mee te houden dat de koers van de ene valuta schommelt ten opzichte van de andere, naargelang de economische situatie. Bovendien rekenen onze kantoren ook een minimale bijdrage als wisselkoers.

— uittreksel uit "Geldt en andere eenheden",
folder van de Bank van Gareth, 10 Hal

DE LENGTEMATEN

De kleinste lengtemaat die gehanteerd wordt, is de *halfvinger*, een officieuze lengtemaat die een halve vinger (breed) lang is, zoals de term het al zo treffend stelt. Twee halfvingers passen dus in een *vinger*, die op zijn beurt tien keer past in de *span*. Een *pas* bestaat uit 5 span en is bijgevolg 50 vingers of 100 halfvingers. 1000 passen worden een (Rohalse) *mijl* genoemd.

DE OPPERVLAKTEMATEN

De basis van de vlaktematen is de *vierkante span*. Voorts kennen we nog de *vierkante pas* en de *vierkante mijl*. Bovendien meet een *plein* 256 bij 25 passen, een *akker* 100 bij 100 passen en een *land* 2 bij 2 mijl.

DE INHOUDSMATEN

De belangrijkste inhoudsmaten zijn de *flux* of holle vinger en de holle span, ook wel *urn* genoemd. Bovendien hanteert men nog de *kubieke pas* als maateenheid. Herbergiers, bier- en wijnhandelaars kennen de *maat* (100 flux) en de kwartmaat of *schonk*. Het *vat* omvat 10 holle span en de *ox* 12 vat.

DE GEWICHTEN

In het Middenrijk zijn de meest gebruikte gewichtseenheden de *steen*, die 40 *ons* omvat. 1000 steen vormen de *kwader*. Alchimisten, apothekers en edelsteenhandelaars gebruiken nog een reeks fijngewichten. Ze baseren zich daarbij op de *scrupel* (een vijfentwintigste deel van de ons). De *karaat*, die zelf een vijfde deel is van een scrupel, wordt nog eens onderverdeeld in vijf *graan*.

DE MIDDENRIJKSE VALUTA

Een *dukaat* bestaat uit een ons puur goud, die het muntstuk ook zijn waarde verleent. De *daalder* is een tiende van een dukaat waard en weegt 5 scrupel van het puurste zilver. Tien

bronzen *stuivers*, die, net zoals de daalder en de *kreuzer* 5 scrupel weegt, vormen een daalder. De reeds vermelde ijzeren *kreuzer* ten slotte is een tiende

OMZETTINGSTABEL VAN AVONTURIJNSE MATEN EN EENHEDEN NAAR AARDSE EQUIVALENTEN

GEWICHTEN

1 graan = 0,04 gram
1 karaat = 0,2 gram
1 scrupel = 1 gram
1 ons = 25 gram
1 steen = 1 kilogram
1 kwader = 1 ton

INHOUDSMATEN

1 flux (holle vinger) = 8 kubieke centimeter
1 urn (holle span) = 8 liter
1 maat = 0,8 liter
1 schonk = 0,2 liter
1 vat = 80 liter
1 ox = 960 liter

VLAKTEMATEN

1 vierkante span = 20 x 20 centimeter
1 vierkante pas = 1 vierkante meter
1 plein = 25 x 25 meter
1 akker = 1 hectare
1 vierkante mijl = 1 vierkante kilometer
1 land = 4 vierkante kilometer

LENGTEMATEN

1 vinger = 2 centimeter
1 span = 20 centimeter
1 pas = 1 meter
1 mijl = 1 kilometer

MUNTEENHEDEN

1 dukaat = 5 000 BEF (ong. 250 Nfl.)
1 daalder = 500 BEF (ong. 25 Nfl.)
1 stuiver = 50 BEF (ong. 2,5 Nfl.)
1 kreuzer = 5 BEF (ong. 0,25 Nfl.)

Opmerking
Deze tabel is natuurlijk maar een benadering.

WAARDETABEL

Land	Munt	Waarde (in ZD)	Gewicht (in scrupel)	Materiaal
Al'Anfa	dubloen	20	50	goud
	oreal/schilling	1	5	koper/goud legering
	kleine oraal	0,5	3	koper-goudlegering
	dirham	0,01	3	koper
Amazones	amazonenkroon	12	30	goud
Bornland	bats	10	25	goud
	grosj	10	25	zilver
	deut	0,1	5	messing
Kalifaat	marawedi	20	50	goud
	zechine	2	10	zilver
	muwlat	0,05	2,5	koper
Lieflijke Veld	kusliker rad	200	500	goud
Middenrijk/LV	dukaat	10	25	goud
	daalder	1	5	zilver
	stuiver	0,1	5	koper
	kreuzer	00,1	5	ijzer
Paavi	gulden	5	12,5	goud
Trahelië	suvar	10	25	goud
	hedsj	1	5	zilver
	ch'ryski	0,1	5	brons
Vallusa	witten	10	25	goud
	stuver	1	5	zilver
	vlandrig	0,1	5	brons

HISTORISCHE MUNTEN (die soms nog gebruikt worden)

Land	Munt	Waarde (in ZD)	Gewicht (in scrupel)	Materiaal
Al 'Anfa	kreuzer	0,02	3	koper (onzuiver)
Oude Rijk	kroon	10	25	goud
	zent	1	5	zilver
	schilling	0,1	50	ijzer
Kalifaat	dinar	2	10	zilver
	shekel	2	10	zilver
	piaster	120	30	goudlegering
Mengbilla	ons	10	25	goud
Middenrijk/Baliho	balisch rad	100	250	goud
Oude Rijk/Arivor	dukaat	5	25	zilver
Nieuwe Rijk	nikkel	0,02	1	brons
Nieuwe Rijk/Punin	dubloen	8	20	goud
Selem	schilling	0,1	5	koper

Opmerking: alhoewel een aantal munten dezelfde naam dragen, wil dit niet zeggen dat ze evenveel waard zijn!

onlangs een poging om het *kusliker rad* in te voeren als munteenheid. Deze munt weegt 20 ons in goud en heeft een waarde van 20 dukaten. Deze munt wordt tot nog toe echter niet erkend buiten het Lieflijke Veld.

De Thorwalers kennen geen eigen munt maar hanteren de Middenrijkse dukaat, daalder, stuiver en kreuzer. Andere munten worden gewaardeerd volgens gewicht, tenminste indien ze uit goud of zilver bestaan. Andere munten worden niet eens aanvaard.

Er bestaan nog een aantal obscure munten. Hun waarde vind je in de waardetabel. Meestal worden ze enkel aanvaard in de streek van herkomst.

van een stuiver waard.

ANDERE VALUTA

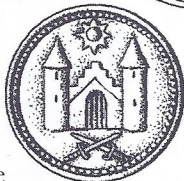
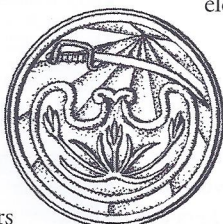
Zowel de *dwergendaalder* als de *amazonekroon* zijn geslagen uit puur goud. Beiden zijn ze 12 daalders waard. In Bornland gebruikt men ook eigen munten: de *bats* (10 scrupels goud) komt overeen met 10 *grosj* (5 scrupels zilver). 10 *Duit* (8 scrupels messing) vormen een *grosj*. De omrekening tussen Bornse en Middenrijkse munten kan sterk variëren. Soms krijgt men immers 18 daalders voor een *bats*, soms ook maar 8.

Al'Anfa hanteert de *dubloen*, die twee ons goud telt, de *kroon* uit 20 scrupels

electrum, de schilling van 5 scrupels zilver, de grote en de kleine *oreal* van resp. 5 of 3 scrupels gestrekt rood goud en de koperen *kreuzer* van 3 scrupels. Een dubloen komt overeen met 5 kronen, 50 schilling, 20 grote, 40 kleine oreals of 1000 kreuzers.

In het Kalifaat is men net van muntsysteem veranderd, maar de oude munten duiken nog frequent op. Zo hebben we de *piaster*, die geslagen wordt uit 30 scrupels goud en de *dinar* uit 10 scrupels zilver. Het zilverstuk is een honderdste waard van het goudstuk. Nieuwe munten zijn de gouden *marawedi* en de zilveren *zechine*.

Het Lieflijke Veld deed

Heb je vragen over regels of achtergronden van *Het Oog des Meesters*, schrijf dan gerust naar de *Avonturijnse Bode*.

Ook verhalen en anekdotes over jouw heldengroep zijn altijd welkom!

ADRES
AVONTURIJNSE BODE
NATIONALESTRAAT 29
2000 ANTWERPEN
BELGIË

AFGEBEELDE MUNTEN

Links, van boven naar beneden: Amazonedaalder, dukaat, daalder, stuiver en kreuzer.

Boven: Kuslikerrad

Heraldiek

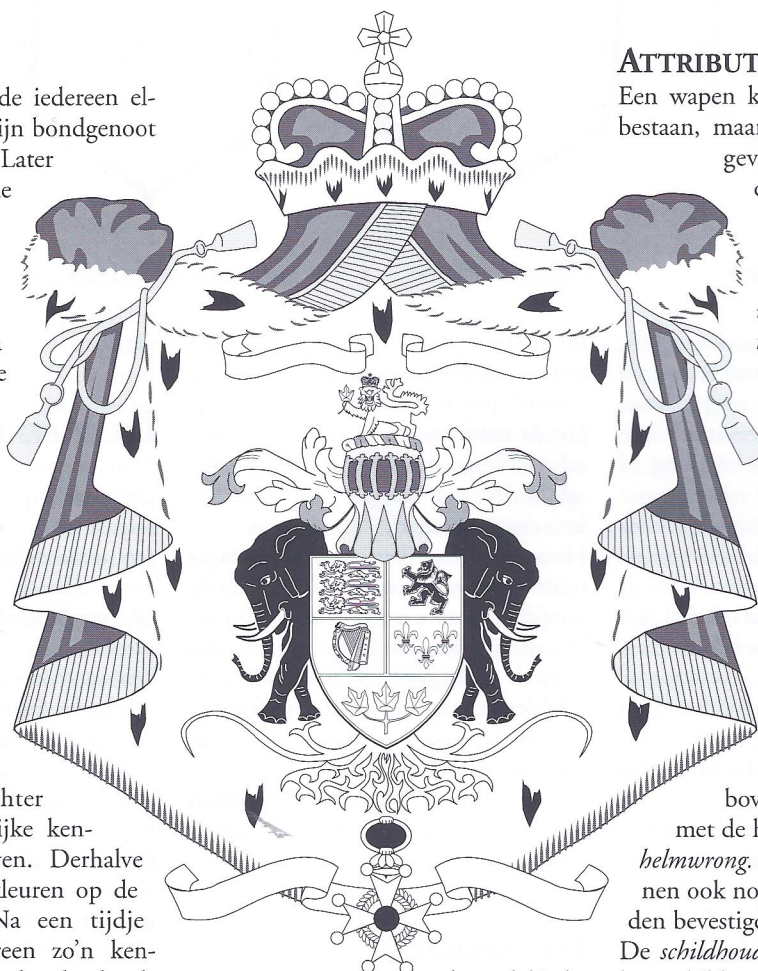
de Wapenkunde van Avonturie

DE OORSPRONG

In vroegere tijden kende iedereen elkaar en wist men wie zijn bondgenoot was tijdens een strijd. Later begonnen de vechtende partijen zich echter steeds meer te groeperen tot legers. Steeds meer begonnen de vechtende partijen herkenningstekens te dragen, zodat men vriend of vijand beter kon onderscheiden. Het ontstaan van de uniformen. Hoe langer hoe meer begonnen meer en meer bereden vechters ten tonele te verschijnen, waaruit later de strijders ontstonden. Deze ruiters verborgen hun lichaam vaak achter schilden, zodat mogelijke kentekens verborgen bleven. Derhalve kwamen al gauw kenkleuren op de schilden in zwang. Na een tijdje gebruikte echter iedereen zo'n kenkleur, wat met zich mee bracht dat de kleuren al snel uitgeput waren.

Het was toen dat men besloot tekeningen op de schilden te plaatsen om een herkenningpunt te vormen. Het ontstaan van de heraldiek. Het woord heraldiek zelf komt van het woord herald of *heraut*. Een heraut is meer dan enkel de boodschapper van de heerser. Hij is zowel de vaandel-drager als de ceremoniemeester, die onder andere de steekspelen aan het hof organiseert. In die hoedanigheid waakt hij erover dat de deelnemende ridders met gepaste tooi het strijdperk betreden.

Het wordt dan ook al snel zijn taak nieuwe wapens te ontwerpen die de soeverein kan toekennen. De regels die hierbij worden gehanteerd, vormen echter slechts een deel van de eigenlijke

heraldiek.

Een ander deel beslaat de regels voor de beschrijving van het wapenschild. Zo'n in woorden vervatte beschrijving van een schild noemt men het *blazoen* of de *blazoenering*. Een blazoen is dus niet het eigenlijke wapenschild, zoals vaak verkeerd wordt aangenomen, maar de beschrijving ervan, eventueel vergezeld van een afbeelding.

Voor ik met de eigenlijke verklaring van de heraldiek van start ga, zou ik de termen *sinister* (links) en *dexter* (rechts) even willen verduidelijken. Het schild wordt namelijk steeds beschreven vanuit het standpunt van de drager. Dit heeft als gevolg dat de linkerkant van een afbeelding de rechterkant van het schild is en omgekeerd.

ATTRIBUTEN

Een wapen kan uit louter een schild bestaan, maar meestal is dit niet het geval. Andere onderdelen die een schild kunnen vergezellen zijn *schildhouders*, *helmen*, *helmbossen* of *-tekens*, *helmwrongen*, *dekkleden*, *mantels*, *rangkronen*, *strijdkreten*, *voetstukken*, *wapenspreuken* en *eretekens*.

De verschillende soorten helm, namelijk traliehelm, steekhelm en pothelm, staan altijd op het schild. Ze kunnen *aanzien* of *afgewend* zijn. Een afgewende helm kijkt steeds naar rechts (links dus). Het *helmteken* zit altijd bovenop de helm en is soms met de helm verbonden door een *helmwring*. Aan die helmwring kunnen ook nog de zogenaamde dekkleden bevestigd zijn.

De *schildhouders* zijn figuren die naast het schild staan en die het rechtop houden. Meestal gaat het hierbij om dieren of mensen vanuit het wapenbeeld. Het gildenhuis maakt bijvoorbeeld graag gebruik van slangen als schildhouders.

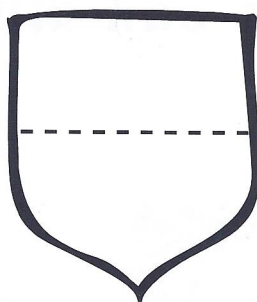
De *rangkroon*, bovenop het geheel, duidt de stand aan van de drager van het schild, die op enkele uitzonderingen na steeds van erfadel moet zijn om een rangkroon te mogen dragen. De rang wordt bijvoorbeeld kenbaar gemaakt door de grootte, de schikking en de hoeveelheid parels aan de kroon of van de kroon zelf.

In sommige armere graafschappen wordt de kroon wel eens vervangen door afbeeldingen ervan, gezien de hoge waarde van zo'n kroon. In andere gevallen gebruikt men de eigen echte kroon. Zo gebruikt het vorstendom

Verdelingen van het schild

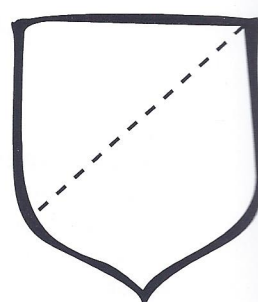
Gedeeld

Doorsneden

Geschuind

Linksgeschuind

Aranië gebruikt de beroemde dolfinenkroon. Magiërs gebruiken steeds dezelfde kroon, de zogenaamde Rohalskap. Soms vervangt de rangkroon ook wel de helmwronk of zelfs de hele helm.

De eventuele *strijdkreet* van de schilddrager bevindt zich altijd boven het schild, terwijl de *wapenspreuk* steeds onderaan het schild staat. Rond het schild staan vaak ook *eretekens* die verleend worden door de orde waartoe de drager behoort, zoals bijvoorbeeld de *Orde van het Heilige Bloed*. Het schild rust vaak op een *voetstuk*, dat allerlei vormen kan aannemen.

Achter het geheel bevindt zich vaak een *mantel*, die het schild als een soort draperie versiert.

Een *stadswaapen* bestaat enkel uit het eigenlijke wapenschild, dat in sommige gevallen nog wel wordt bevestigd op een *muurkroon* (een kroon in de vorm van een ringmuur met kantelen). Ook de vormen van de schilden kunnen verschillen. Tot nu toe zijn vooral

de gewone, driehoekige schilden met een rechte bovenzijde en in een punt samenlopende zijden in gebruik. Steeds meer treden echter ook exotischere varianten op, zoals het tornooischild, dat een inkeping bezit om de lans door te steken.

Herauten gebruiken vaak het zogenaamde paardenhoofdschild, dat op de hoofdbepantsering van een paard lijkt. Ronde schilden worden in de heraldiek vrijwel niet gebruikt, omdat deze schilden vooral de schilden van het voetvolk en dus het gewone volk zijn. Uitzonderingen hierop zijn de ronde dwergenschilden en de ovale schilden van de Tsa-gewijden, die hier echter niet verklaard worden.

DE VERDELING

Na de delen van het schild besproken te hebben, komen we nu bij het eigenlijke schild.

De juiste betekenis van de plaatsen binnen de schilden zijn op de illustratie

uigelegd.

DE WAPENBEELDEN

In de bijgevoegde reeks tekeningen zijn de belangrijkste wapenbeelden opgenomen. Ze kunnen een *heraut*, een *gemeen figuur* of een combinatie ervan uitbeelden. In elk geval worden de verschillende delen door kleuronderscheiding van elkaar gescheiden. *Herautafbeeldingen*, ook wel *breuken* of *schildverdelingen* ge zijn genoemd, zijn abstracte schildvelden die van rechte, gebogen of hoekige lijnen voorzien. Ze lopen altijd van schildrand tot schildrand.

De herautafbeeldingen, die het wapen breken, tonen aan dat de drager van het schild niet het familiehoofd is. Vaak krijgen deze nakomelingen ook eigen stukken, de zogenaamde emblemen. De opvolger van het gezinshoofd draagt bijvoorbeeld de barensteel met drie hangers, die wordt verwijderd zodra hij het familiehoofd opvolgt. De

Herautstukken van het schild

Band

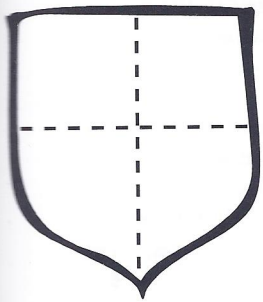
Baar

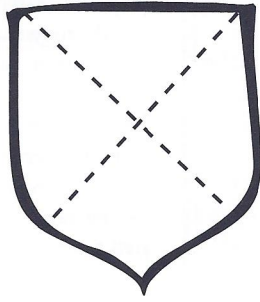
Gaffel

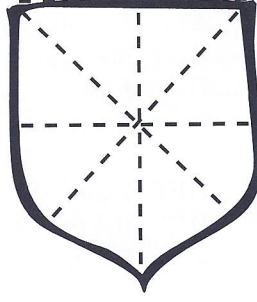
Keper

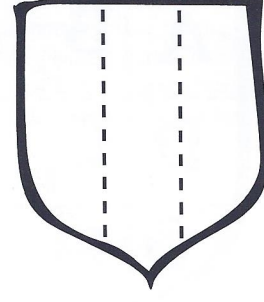
Gekwartierd

Schuingekwartierd

Gegeerd

Dubbelgedeeld

volgende 9 zoons krijgen in volgorde de volgende emblemen: Wassenaar (wassende maan), ster, merlet (merel), ring, lelie, roos, ankerkruis, anker en achtbladerige bloem.

De *linkerschuinsbalk* zou een buitenechtelijke en dus onwettige geboorte aanduiden. Dit wordt echter even zeer ontkend als bevestigd.

Soms deelt de man zijn schild met dat van zijn vrouw. Strikt genomen zijn ook dit breuken. Meestal wordt 's mans linkerhelft vervangen door het linkerdeel van het schild van zijn eega. Het delen van het schild met dat van de echtgenote is echter niet overal gebruikelijk.

Herautafbeeldingen mogen echter niet worden verward met *vermeerderingen*, hoewel ze er vaak op lijken. Vermeerderingen zijn figuren die aan een bestaand schild worden toegevoegd als beloning voor een moedige daad of iets dergelijks. Het is dus een soort onderscheiding die door een heerser of tempelorde wordt verleend. Op

zichzelf staande herauten zijn zeer zeldzaam, aangezien ze maar weinig sierlijk zijn.

De meest gebruikte schilddelen zijn de gemene figuren. Hierbij gaat het om populaire of onpopulaire verschijningen zoals sterren, natuurverschijnselen, planten, dieren, monsters, mensen, lichaamsdelen en andere. Ook door mensen vervaardigde voorwerpen, zoals bouwwerken, voertuigen, gereedschap, wapens en dergelijke, komen wel eens voor. De gemene figuren vinden hun oorsprong vooral in de reële of ingebeeldde capaciteiten van de drager van het schild.

Minder talrijk zijn de verklarende wapenbeelden. Deze duiden op de naam of bijnaam van de drager. Een everzwijnskop duidt bijvoorbeeld op de strijders van de Eversstam. Meestal kan men de betrekking tussen figuur en naam wel raden. Vaak berusten de gevallen op gelijkkluidendheid of vindt men de betekenis in dialectuitdrukkingen. Men mag deze

categorie echter niet verwarren met de zogenaamde *smaadwapenbeelden*. Die worden gebruikt om de zege over een tegenstander aan te tonen. Het oorspronkelijke schild van de overwonnen tegenstander wordt geparodieerd door verminking. Zo kan een dier zonder staart, klauwen, scharen of tanden worden uitgebeeld, een kasteel zonder toren, kantelen of met open poort.

Iedereen kent het beeld van de salzarelengraat, dat vele Andergasters dragen als tweede wapenschild. In Nostria wordt daarentegen de eikenstronk gebruikt. Voorts heb je nog schildbeelden die oorspronkelijk verstevigingen van de houten schilden vormden, maar die in de loop der tijden tot schilddelen evolueerden. Mooie voorbeelden kennen we als het 'wagenwiel' van de baron van Baliho of het 'visnet' van de Nostriaanse stad Salza.

Bij de eventuele keuze van een dier als schildbeeld moet men er wel op letten of het een goddelijk dier betreft. Als dat zo is, moet men eerst en vooral het

Gepaald

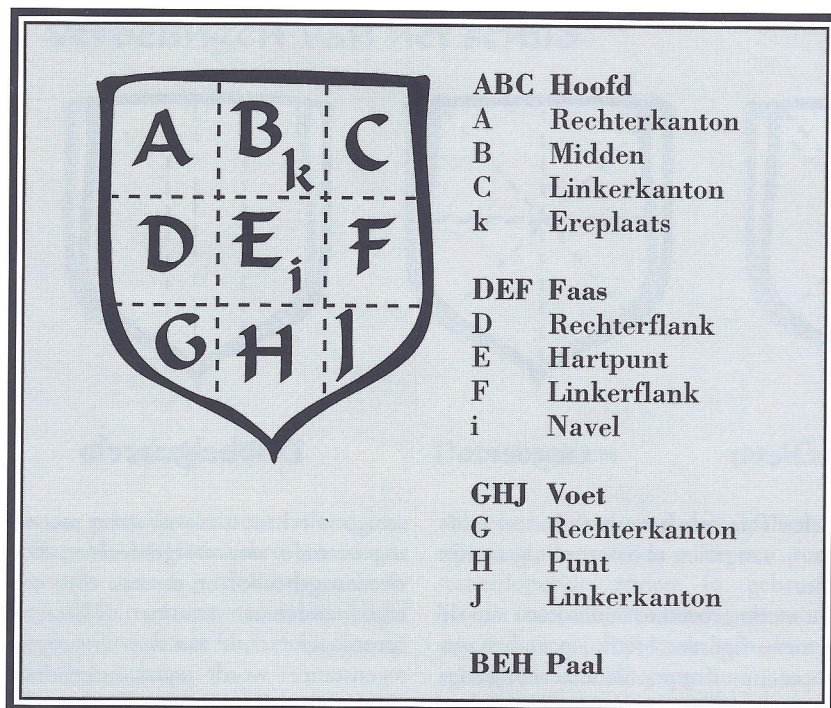
Geschuinbalkt

Gekeperd

Gedwarsbalkt

gebruiksrecht ervan aanvragen in de desbetreffende tempel. Hieruit is een ingewikkeld systeem van rechten en plichten ontstaan. De meest belangrijke dieren en werktuigen moeten nu door een hoogwaardigheidsbekleder worden gekeurd eer ze mogen worden gebruikt. Het gebruik van een gewei of hertshoorn is bijvoorbeeld enkel toegeschreven aan dieren met een symbolische goddelijke betekenis. Elk gilde maakt aanspraak op het gebruik van de door hun gebruikte werktuigen en ook vorsten en koningen houden uiteraard hun vaste rechten. Als het om een verklarend wapenbeeld gaat, worden de wapenschilden over het algemeen echter wel zonder veel breedvoerigheid goedgekeurd.

De privileges slaan terug op de figuur zelf, niet echter op kleur of plaats op het schild. De keuze hiervan staat de wapenstichter geheel vrij, zolang de algemene regels der heraldiek maar worden opgevolgd. Als het schild eenmaal is bepaald, is het echter niet meer toegestaan er veranderingen in aan te brengen, dit om verwarring en dubbel gebruik te vermijden.

Dit vereenvoudigt het herkennen van een wapenschild, maar verzwaart het samenstellen ervan. Men dient immers altijd rekening te houden met de heraldische regels, zonder afbreuk te doen aan duidelijkheid en onmiskenbaarheid.

DE TINCTUREN

De kleur is van primair belang om het wapenbeeld vorm te geven. We verdelen de zogenaamde tincturen onder in vijf kleuren, twee metalen en drie bonten of pelsen.

De belangrijkste kleuren zijn: *sinopel* (groen), *keel* (rood), *lazuur* of *azuur* (blauw), *purper* en *sabel* (zwart). Merk op dat sabel als kleur geldt, hoewel het strikt gezien uiteraard een bont is. Men ervaarde immers dat zwart op bemoderde en geblutste schilden moeilijk te onderscheiden is van andere kleuren. Minder vaak treden ook *bruin* en *vleeskleurig* op.

De metalen zijn: *goud* (geel) en *silver* (wit). Soms wordt ook *koper* (oranje) als metaal genoemd, wat echter te wensen over laat aan efficiëntie vanwege de mogelijke verwarring met keel. De bonten zijn: *hermelijn*, *vair* (eekhoorn) en *luipaard*.

Alle tincturen moeten worden weergegeven in een krachtige basiskleur. Afwijkingen als lichtblauw, donkergroen of roze zijn uit den boze. Het aanbrengen van bladgoud of -silver is zeer kostelijk, moeilijk en weinig houdbaar, waardoor men de beide metalen vervangen heeft door geel en wit. Het weergeven van figuren in hun natuurlijke kleur is vrij ongebruikelijk en wordt enkel uitzonderlijk toegelaten, namelijk bij de menselijke huid. Men dient waar mogelijk de meest gepaste heraldische tinctuur te kiezen. Er is echter niets tegen in te brengen volledig af te wijken van de natuurlijke kleur, zodat een groene leeuw of een blauw paard geheel onbetwist zijn.

De bewapening van dieren, zoals klauwen, tanden, horens of snabels,

Herautstukken van het schild

Boordsel (zoom)

Geer

Geruit

Geschaakt

REGELS VOOR HET PLAATSEN VAN SCHILDDLEN

1. Hoewel er naar gestreefd wordt het volledige schildoppervlak te gebruiken, blijft het de schildstichters toch toegestaan de wapenbeelden op een plek naar keuze te plaatsen.
2. Figuren moeten gestileerd worden voorgesteld, zodat de karakteristieken van het beeld worden getoond en details weggelaten.
3. Van elke vorm van perspectief moet worden afgezien. Alle figuren zijn vlak, zonder schaduw en ze mogen elkaar ook niet overlappen.
4. Door vereenvoudiging van een groot onoverzichtelijk onderwerp tot een verklarend afzonderlijk beeld wordt het wapenbeeld duidelijker. Een vesting wordt bijvoorbeeld enkel voorgesteld door een toren, een woud door een boom of tak, een strijder door zijn wapen. Regels hiervoor zijn moeilijk in woorden te brengen. Veel hangt immers af van de smaak en de fantasie van de schildstichters.

Belangrijk is steeds, dat het schild vanop vrij grote afstand herkenbaar moet zijn. Wapenfiguren zijn pas duidelijk te onderscheiden als ze omlijnd zijn.

zijn vaak in een aparte, opvallende kleur uitgebeeld, zolang ze de kleurenregel niet verbreken. Bij de keuze van de tincturen dient er evenwel een duidelijke regel te worden ingehouden: metaal op metaal of kleur op kleur zijn ontoelaatbaar. Uitzonderingen hierop zijn uiterst zeldzaam en hebben meestal te maken met traditie. Zo draagt de familie van de Berg een rood leeuwenhoofd op zwarte achtergrond. Toen Raul, heer van Gareth, in opstand kwam tegen Hela-Horas, trokken er zwarte zwaveldampen over het slagveld, die het zilver van de schilden zwart kleurden. Toen Raul keizer van het Nieuwe Rijk werd, stond hij de helden toe het zilver op de schilden zwart te maken als herinnering aan de veldslag. Derhalve zondigt al wie op zijn schild kleur op kleur (of metaal op metaal) gebruikt tegen de regels van het wapenbeeld. Bovendien wordt er met zo'n keuze tegen het eergevoel gezondigd.

Als er een gemeen figuur over de scheidingslijnen van een schildverdeling wordt geplaatst, dan is het aanbevolen wisselende tincturen te gebruiken: hoofdkleur wordt achtergrondkleur en omgekeerd.

Bonten beelden een vacht als schildbedekking uit. Hermelijn was oorspronkelijk de wintervacht van de dieren en wordt ook wel ijsmarter genoemd. Om het wit beter te doen uitkomen, werden de zwarte staartpunten erop bevestigd. Heraldisch worden de staartpunten voorgesteld als witte met zwarte kruisen bezaaide

vlakken.

Het vair bestaat uit eekhoornvachten die op verscheidene manieren aan elkaar kunnen worden gevoegd. Hierbij wordt de donkere rugvacht en de lichte buikvacht altijd samen gebruikt en afgewisseld. Voor de heraldiek worden twee soorten eekhoorns gebruikt, namelijk de grijzeekhoorn (lazuur en zilver) en de bruineekhoorn (keel en goud). Het vair vertegenwoordigt de patroon van het ijzersmeden.

Kleine kringen in sabel op een gouden achtergrond verzinnebeelden het bont luipaard. Bonten kunnen zowel als achtergrond worden gebruikt als voor figuren. Bovendien mogen ze willekeurig worden gecombineerd met andere bonten of met kleuren, niet echter met metalen. Schilden die tegen deze regel zondigen, zoals het reeds vermelde wapen van de edelen van de Berg, noemt men raadselwapens, omdat men naar de reden ervan moet raden.

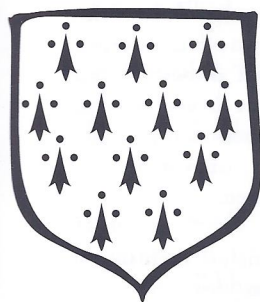
Volgens sommige bronnen zou purper een neutrale kleur zijn die naast andere kleuren zou mogen staan. Waarom is echter niet duidelijk. Bovendien is het gebruik van de kleur purper toch af te raden, omdat ze ook symbool staat voor het Rattenkind.

Rondralieve Adersin

Heilige Orde van het Behoud van het Rhodensteen

Thesis geschreven op 2 Rondra van het jaar 19 na de troonsbestijging van zijne keizerlijke majesteit Hal I.

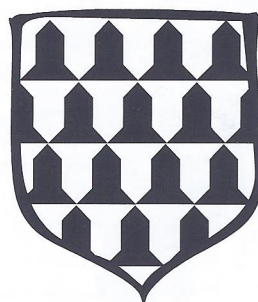
Bonten

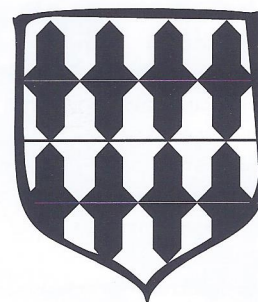
Hermelijn

Tegenhermelijn

Vair

Staandvair